

H. G.

Annærkninger om nogle Nasne udi Matthiæ
 Gableri Latinske Vers in Laudem Regis
 Christierni II.

trykt i Kiøbenhafn Anno 1521. mense Junio.

Den Tiid jeg sammenskref min Afhandling om Kong Christierni II. forehaste Religions Reformation, blef derudi mældet om et Latinsk Vers, en her indkommen Tydsk Mand, ved Nasn (a) Matthias Gabler, som var destineret til Professionem Græcæ Lingvæ her i Vniversitetet, hafde ladet trykke til Kongens Berømmelse, udi den Tiid, da hand her var indkommen tillige med D. Andrea Carolstadio, nemlig An. 1521. Saa som nu samme Vers er derudi mærkelig, at det indeholder Nasnene paa de saae Professorer, som paa den Tiid vare her i Kiøbenhafns Vniversitet, har jeg foretaget mig at giøre dertil nogle Annærkninger, vores Historiæ Litterariæ til en liden Forbedring.

Verset er ifkun fire Blade in Quarto, og, foruden Titelen, ere de syv Sider fuld-trykte indtil Enden. Titelen er: "In laudem Illustrissimi Inuictissimique Christierni Danorum Regis, Matthiæ Gableri Stutgardiani extemporanea Epistola." Derunder staaer, i en Træfigur, Kongens Vaaben, holdet af tvende Bildmænd, med deres Kølver, og disse Bogstaver, ARMA REGIS DACIE, som mand og finder paa flere Bøger før bemældte Tiid trykte, som vel ogsaa paa nogle efter samme Tiid. Neden under Vaabenet endnu til Titelen hørende: "Ejusdem Paræneticon in Comœdiam, quam M. Christophorus Jacobi Eques Danus luit." Den næste Side begynder saaledes: "Incomparabili Viro Christierno, ab epistolis Danorum Regis Illustrissimi Inuictissimique Matthias Gabler felicitatem.

"Eru-

(a) See dette Societets Skrifter's Tom. III. p. 22, 26.

"Erubuit guttis, celebris Christierne, salutem

"Exiguus stillans littera ferre meam.

"Robora Tenariis fugiens suffulta columnis,

"Noluit & doctum limen adire tuum &c.

Mand vil nu spørge, hvem denne Incomparabilis Vir Christier-
nus har været? Jeg svarer: Hand er gandske vist den Christiern Win-
ter, en af de Tidens lærde og dygtige Folk her i Landet, som, tillige
med Mester Jesper Brochmand, var Kongens Secreterer i de Danske
og Latinske Sager. Samme Mand var og een af Kong Christierns
troe Dienere og Tilhængere, som fulgte ud af Landet med ham, og siden
lod sig bestandigen bruge i Gesandtstaber og andre Forretninger for sin
Herre. Jet Tydsk Brev af An. 1530. finder jeg ham kaldet Christiern
Winter, Königl. Maj. zu Dennemarck, Schweden, und Nor-
wegen ic. Secretarius, und bey Keyserl. Cammer. Gericht jetz
zu Speyer Advocat und Procurator. Jet Brev af Hertug Albret i
Mecklenborg, skrevet af Kiøbenhavn An. 1535. i Beleyringen, har
hand, foruden bemældte Titel, ogsaa Prædicat af Doctor i begge
Ketter og i Læge-Kunsten. Hand pleyede, efter de Tidens Bui,
at forandre sit Nasn paa Græksk, og skrive sig, Christiernus Chim-
nius. Hvor hand siden 1535. da hand var her i Landet, med Hertug
Albret, er afbleven, er mig ikke bekjendt.

Efter Exordium, bestaaende af en halffnees Distichis, blifver
Kongens Berømmelser fremsatte, og den gyldene Tiid, som Hans
Majest. ved sit Regiment hafde igienskaffet, hans Wiisdom, Magt,
Legems og Siæls Dyder, og herlige Bedrifter, saavel som hans Folkes
Nasnkundighed (de Cimbrer, Gothe, Hunner og Longobarder ufor-
glemte,) udstafferede, saa got som Poeten har kundet paaefinde. Un-
dertiden for maastee at vise, det hand var sin Grækske Profession mæg-
tig, har hand sluppet et par Grækske Ord ind med, og blandet dem iblant
de Latinske, ex. gr.

"Excute terrorem ἢ γυιοκόρος μελεδῶνας.

Og siden udi Kongens Berømmelse:

"In-

"Insuper ora decor, lingvæ ἢ πόντια πειθῶ
"Possidet altiloquæ flumina blanda suæ."

Kong Christierns Svenske Krigs-Tog, i næste Aar tilforne, samt den derefter fuldte gruelige Execution paa de Svenske Geistlige og Verdslige Naad og Adel, afmalte hand med saadanne Farver, at hand fortjener et Stød iblant denne Konges Apologister, nemlig i efterfølgende Vers:

"Milite conducto pugnat, Mars alter in armis,
"Fertur & Ismario conspiciendus equo.
"Hic dedit imperio rumpentes Marte secundo
"Continuo Suecos fœdera sancta suo.
"Phas & jura negant homines, & Numina fallunt,
"Non Jovis imperium, non Phlegethonta timent.
"His domitis clarus victor celebrique triumpho
"Lucida syderei fertur ad astra poli.
"Supplicio justè nonnullos terruit hostes
"Fœdifragos duro, ut fœdera sancta colant.
"Perfidiaë pœnas, ne plebs perdisceret inde,
"Turpis Romulidæ sæpe dedere suis.
"Mecius ut dubiâ desciscens mente subactus
"Dilaceranda citis curribus ossa dedit."

Strax derpaa kommer hand til Hans Majts. Freds-Dynder, nemlig Kættens Befordring, her langt bedre end hos de Tydske, samt Omsorg for Religionen og Guds Ords saavel som anden Lærdoms Fortplantelse. Og saasom dette er det mærkeligste i den hele Piece, vil jeg og oplæse dette altsammen:

"Hic patrocinium miseris: Custodia pacis:
"Discutit ex æquo jurgia vana secans.
"Horret dorophagos, qui deficiente crumena
"Deficiunt, miseris auxiliumque negant.
"Quæ rabulæ tria lustra solent suspendere, donis
"Corrupti, quos nunc Teutona terra fovet.
"Prælia bellovagos fovet hinc Germania pugnax,
"Postposita multis religione locis.

- "Dani Rege suo felices, jura Senatus
 "Qui sacrosancti discutit atque colit.
 "Cœlestis Sophiæ vindex fulcire ruinam
 "Aggreditur, doctos vult quoque habere viros.
 "Magna Carolstadio promisit præmia docto,
 "Adventum cujus curia tota vocat.
 "Gnaviter hunc procerum divina volumina Regem
 "Voluentem sequitur strenua turba suum.
 "Conciliant homini quæ æterni Numina regni
 "Et superi monstrant limina clara poli.
 "Hic bifidi Doctor juris Vincentius, alto
 "Dania quem natum protulit alma loco.
 "Et magno insignis proavorum nomine doctus
 "Christophorus suaues fundit ab ore sonos.
 "Hic rapido multos doctor qui ducit ab orco,
 "Regis Alexander vivit in arce sui.
 "Hic variis Sophiæ donis fulgensque magister
 "Matthias juvenes nocte dieque docet.
 "Hic titulis magnus sacrarum Paulus Eliæ
 "Magnificis rerum dogmata sacra canit.
 "Nec non & Torchillus amans sacrosque poëtas
 "Prælegit assiduo scripta polita suis." &c.

Her givses os da Anledning, til at opholde os noget ved disse op-
 regnede Professorers Nafne, og at conferere dennem med vort Univer-
 sitets Historie, saadan som den forðum ved Erasmus Pauli Vinding-
 gium er udgifven. Om Carlstadio, som Vinding ikke omtaler, er alt
 sagt tilforne, saameget som hidindtil er blefven fundet. Efter hannem
 følger, udi Gablers Bers, den bifidi Juris Doctor Vincentius. Ham
 er det vel, kand enhver svare mig, som hos Vindingium (*pag. 61.*) kaldes
 Vincentius Stegius Vinenfis? Jeg siger Ja, at det blifver vist nok den
 selfsamme: Men hos Vinding er hand gandske defigureret, og giort
 uskiændelig, og ingen i Verden skulde der kunde vide eller giætte til, hvad
 Mandens rette Tilnafn var. Udi Bircherodii Excerptis af den ældste
 Matricula Academiæ, hvilke S. M. Albert Thura har udgifvet, findes
 ikke

ikke noget om hannem. Thi hvad Thura pag. 56. i samme sin liden Bog, (*Infantia & Pueritia Academiae Hafn.*) har skrevet, er ikke af Biskop Bircherods Haand, eller af den gamle Matricula, men blot allene Thuras egne Collectanea ex Vindingio: Altsaa har hand intet herudi opliust, men ikkun copieret en Bildfarelse. Andre før Bindings Tiid, saasom Doct. Caspar Bartholin den ældre, i sin Oration de Ortu & progressu Academiae Hafniensis, udgifven i Aaret 1620. haver ogsaa den samme Bildfarelse, og kalder ham Vincentium Stegium; saa at Erasmus Vinding er ey heller den første. Jeg mener, at det er paa Tide, det mand hjælper den brave Mand til sit rette Navn: Og naar det endogsaa var billigt, at mand beviiste saadan Tieneste til en meget ringere af den lærde Orden, saa er det endnu mere retfærdigt, at det skeer imod saadan en Mand, der var een af sin Adelige Stands samt den lærde Ordens største Prydelser i sin Tiid udi vort Fæderneland. Men hvem er det da? og hvad skal Navnet være? Jeg svarer, at Vincentius Lungius skal hand hede: og Vincentius Stegius Vinensis er gandske vist blefven læst feyl, (enten formedelst den første Skrifveres ulæselige Haand, eller formedelst Blækkets Blegghed, eller af nogen anden nu ubekjæntt Aarsage,) i stæden for Vincentius Lungius Vincentii. Thi hans Navn var Vincenz Vincenzsøn Lunge, en Søn af gamle Vincenzs Jfversøn Dyre, til Tiirsbeck, hvilken Vincenz Dyre, fordi de gamle Lungers Mands-Linie var udgaaen i hans Frues Fader Hr. Tyge Lunge, tog hand Navnet op, og lod sig og sine Børn kalde Lunger. Dette var i Kong Christierni I. Tiid. Siden blef disse nye Lungers Slegt af denne Dyre fortplantet, indtil i Kong Christiani IV. Tiid, da denne ogsaa udgik paa Mands-Linien, ved det at Osve Lunge i sine unge Aar døde udi Italien, som var en Søn af Hr. Jorgen Lunge, til Odden, Ridder, Danmarkes Riges Marsch og Raad, og Fr. Sophie Brahe til Birkelse. Vincenzs Jfversøn hafde fem Sønner, af hvilke den i Kong Christierni II. og Kong Friderici I. Historie ofte forekommende Hr. Osve Vincentius var den ældste, og vores Vincentius Lunge Vincentii var den yngste; Hand hafde meget vel anlagt sin Ungdoms Tiid, treffeligen studeret, og reyst udenlands, og var blefven Doctor utriusque Juris. Og at hand er den rette, som Bartholin og Vinding hafver fordærvet os Navnet paa, og kaldet ham Stegius, er virkelig ingen Giætning af mig;

ey heller noget Opfund, som jeg tilegner mig Æren for. Thi den tilskrifver jeg gandske den ærlige Joanni Suaningio, som ved sin Historiam Christierni II. for mange Aar siden førde mig derpaa, saasom hand derudi taler om benæfite Mand's Person og Fortienester, samt Academiſke Forretning. Caspar Bartholinus, i sit *Indice Rectorum Academiae*, og Vindingius ligeledes, bemærke, at deres Vincentius Stegius var Rector i det Aar 1521. Jo. Suaningius gifver tilkiænde, at Vincentz Lunge var den Tiid Rector, og at hand (Suaningius) self saae og hørde ham takke af fra Rectoratet udi Choret i vor Frue-Kirke. Hvis end ikke bemældte Suaningii Bog var saa lidet gemeen og bekjændt, som den nu begynder at blifve, saa fortiente dog denne Passage deraf at anføres, til at gjøre denne mærkelige Mand noget mere bekjændt. Det skeer, ved Leylighed af Tillafvælsen til det Krigs-Tog paa Sverrige, at Suaningius hafver en vidtloftig Fortæling om den tappere Cavallier, Hr. Jver Lunge; og derfra gjør hand en lang og Ord-rig Digression til hans Broder, vores Doctor Vincentz, med disse Ord: (2 Bogs 8. Cap. §. 8.)

”Fratrem habuit Vincentium nomine, æquali quidem fortuna, sed
 ”ingenio valde dispari: Quod, ut ille castra sequi, horrentiaque Mar-
 ”tis arma tractare pro summis semper habuit deliciis, ita hic Musarum
 ”placidissimarum frequentare choras, liberalibus honestissimisque va-
 ”care studiis, summæ voluptatis loco esse à puero duxit, tantum fratre
 ”suo judicio superior, in eligendo hoc vitæ genus placidum atque quie-
 ”tum, quantum bona animi, fortunæ & corporis bonis superiora po-
 ”tioraque esse judicentur. Quamobrem, ut ille virtute, & belli glo-
 ”ria indies inclarescere dabat operam, ita hic omnes æquales ingenio
 ”& doctrina superare annitebatur. Nec fuit inanis omnino tanti viri
 ”conatus, qui indefatigabili studio eo tandem rem deduxit, ut rever-
 ”sus ex Galliis in regnum, ubi aliquamdiu litteris operam navarat,
 ”tantam de se spem excitaverit, ut vulgo omnibus tum fuerit persua-
 ”sum, fore ut hic clarissimus D. Vincentius, pulsa barbarie quæ ante
 ”ea tempora diu Daniam longe lateque oppresserat, bonas litteras quasi
 ”postliminio ab exilio in patriam revocatas, in scholas rursus introdu-
 ”ceret. Vidi ego Joannes Suaningius, atque adeo præsens Hafniæ in
 ”choro D. Virginis adfui, quum hic idem nobilitate doctrinaque vir
 ”excellantissimus, officium Rectoris resignaturus, supra introitum
 ”chori

"chori in suggestu, versa ad summum altare facie, ad bonarum litterarum studiosos luculentam latinamque haberet orationem: quum ferme per integram horam memoriter peroraret, pietatis, virtutis atque honestatis studiosos excitando, ut una cum litteris bonis, pietatem, honestatem, morumque elegantiam una addiscere summa cura, studioque maximo anniterentur, quod, ut corpus umbra, ita mores doctrinam sequi, atque ab ea emolliri necesse sit. Hæc, ut dixi, cum plusquam per horam clara voce decenti gestu perorasset, nunquam interea temporis chartam inspexit; quod quidem ut in eo vivacis memoriæ maximum signum erat, ita doctores, magistri, atque auditores omnes, non minore commendatione quam admiratione memoriter diu adeo perorantem audivere." Jeg skulde vel ikke troe, at nogen vilde sætte dette Suaningii Vidnesbyrd i Tvivl, eller at mand vilde tænke, det Bartholin og Binding vare nok saa erfarne Mænd, i gammelt Skrift at læse, at de ikke kunde tage Fejl. Men saa længe der ikke hafves noget bedre Argument, end dette sidste, er samme ikke værdt, at nogen der har studeret, og veed lidt af Historier og Critica, bør bekymre sig derom eller svare derpaa. Man finder og samme Vincenz Lunges Berømmelse hos Arild Hvitfeld i Kong Christiani III. Historie, ved det Aar 1536. hvor der fortælles om det ynkelige og uretfærdige Mord, som skeede paa hannem i Trundhiem, efter Erke-Bisps Olufs Befalning; og skrifver da Hvitfeld om hannem (som den Tid var Rigens Raad i Norge, og Hovedsmand paa Bergenhuus,): "Hand var en prægtig Mand, veltalende, forstandig og brugelig, og var promoveret in Doctorem Juris udenlands."

Endnu maa det være mig tilladt, at rette en anden grof Bildfarelse, som er skeet i selvsamme Mand's Fornavn paa et andet Stæd; nemlig hos Arild Hvitfeld selv, udi Kong Friderich den Førstes Historie, og findes saa vel i Hvitfelds egen Edition, in 4to pag. 14. som i den anden, in folio, pag. 1299. Hvitfeld fortæller, i det Aar 1527. hvorledes Kong Gustaf i Sverrige skref Kong Friderich til, og klagede ofver de Norske Rigs-Raad, at de vare de Oprørske udi Sverrige til Hielp, og at den falske Niels Sture, som stræbte ham efter Cronen, hafde sit Tilhold hos Erke-Bispen i Trundhiem og andre. Derpaa følger, hvad

Kong Friderich foranstaltede, Kong Gustaf til Tieneste i saa Maade; og deriblant læser mand da dette hos Hvitfeld: "Udi lige Maade blef skrevet til Erke-Bisv Oluf i Trundhiem, og Doctor Schindseck, efter Kong Gøstes Begjæring, om Niels Sture, og andre saadanne, som komme did at stemple paa Sverriges værste, at anholde." Hvem skulde nu vel i Verden kunde vide, hvo denne Doctor Schindseck var, som her bliver omtalt, som om en af de Kongel. Befalningsmænd i Norge, til hvilken Kongen lod gaae sine Ordres, ligesom til Erke-Bispen i Trundhiem, og alligevel aldrig findes næfnt noget andet stæds i vore Historier? Jeg kand sige, at udi mine yngre Aar, da jeg første gang læste Hvitfeld, motte jeg baade lee og forundre mig derover. Men som jeg fandt det ligedan udi begge Editioner, og slet ikke antegnet iblant Errata, blef min Slutning denne, at det motte være et Norsk Adeligt Stamme-Nafn, ligesom de Tilnafne hos Endske, Lautensack, Hopfensack, Fegesack &c. Siden, da jeg blef noget mere bekendt med baade Danske og Svenske Historier, og i sær med mange utrykte Brevve og Documenter, saae jeg, at det var ifkuns en Trykke-eller Skrifvere-Feil. Det skal nemlig hos Hvitfeld hede, ikke Doctor Schindseck, men Doctor Vincenz, som Manden blef kaldet almindelig, og som findes i mange Brevve, samt og her og der i de Svenske og Danske Historier. Ja de selfsamme imellem Konning Friderich I. og Kong Gustaf I. vekslede Skrifveller, som Hvitfeld paa berorte Stæd taler om, ere endnu tilstæde, og bevidne Sagen klart. Saa skrifver og Erik Jørgensen i Kong Gustafs Historie, at hønbemældte Konge klagede, Huru Biskopen i Trondhem och Doctor Vincentius Lunge hølle medh de Sorrå-dare, som in i Norge rymde wore, (pag. 188. T. I.) Den som ikke er desmere bevant med en Deel vanskelige Hænder og Skrifter af de Tiders, eller desmere agtsom og grandseendes, hand kand snart forlæse eller forgiætte sig, og gjøre af Vincenz, Schindseck; samt og af Lugius Vicentii, gjøre Stegius Vinensis.

Efterat vi saaledes hafve hørt, hvem den første Mand er, Vincentius, alto Dania quem natum protulit alma loco, ikke en Stegius fra Bien, men en Lungius af gammel Dansk Udel, og som næfnes allerførst af Gablero, fordi hand udi samme Aar var Rector Academiae; Saa

Saa komme vi nu til den anden Mand, ligeledes af fornemme Adel, og ligeledes Professor i Vniversitetet; Om hannem det heder:

"Et magno insignis proavorum nomine, doctus
"Christophorus suaues fundit ab ore sonos.

Hand er og den samme, som Gabler, til sidst efter sin Epistel in laudem Regis, har skrevet et Paræneticum til Dre, om den Comedie, bemældte Christophorus Jacobi havde componeret, og som blef ageret paa Academiet. Det begynder saaledes:

"Lector amice, diem per totum lectio cedit,
"Et manibus quicquid doctus in vrbe tenet.
"Vt cupidos pascat Comœdia dulcis ocellos
"Compositis salibus, ridiculisque jocis" &c. &c.

Resten er af ingen Betydning, og det hele bestaaer af 12. Distichis. Men at tale nu noget om denne Christophoro Jacobi, Equite Dano, da er hand den selfsamme, om hvilken Vindingius (pag. 60.) hafver allene dette: "Christophorus Joachimus, Eques Danus, Magister Artium, Canonicus Roskildensis, quique Rector fuit annis 1518. & 1525." Saa heder hand ogsaa Christophorus Joachimus, i Caspar Bartholini *Indice Rectorum Academiae*. Men hvorfors kaldes hand da Christophorus Jacobi af Gablero? Jeg svarer, at begge Dele er ret, naar mand vil agte og hensee paa de Tidens Brug, ligesom Jacob Rönnow og Joachimus Rönnow, der var een og den samme Mand. Derfor er det ingen Feil hos C. Bartholin og Vinding, der hafve rigtigen fundet ham in Matricula Academica indført med det Navn, Christophorus Joachimi: Cy heller er det Feil hos Gabler, der skriver Christophorus Jacobi. Jacob og Jachim eller Joachim var i de Tider holdet hos vore Folk for eet og det samme Navn, i hvor adskilte og ulige de end nu om Dage holdes for at være, og ere det virkeligen; Thi hvo seer ikke at de ere tvende nomina propria & origine & significatu diversissima? Men hvem kand for, at vore Forsædte vare af anden Mening, og confunderede dem? Der ere de, som laste Hvitfeld, fordi hand kalder den sidste Papistiske Biskop i Roskilde sommetider Jacob, andenstæds Joachim Rönnow: Men Hvitfeld

feld er derudi uden Skyld; Thi jeg fand fremvise endnu i denne Dag mange Original-Brefve af samme Mand, hvor hand har kaldet sig med begge Nafne: Og hvad mærkeligt er, da skref hand sig stødse, og blef kaldet af andre, ogsaa af Kongen self, Jacob, førend hand blev Biskop, men siden efter oftest Joachimus Rönnow. Hr. Jacob Trolle i Sverrige, og Jacob Lyffe til Budderupsholm i Danmark, kaldes begge ligeledes Jachim, ja oftere med dette sidste Nafn. Jacob Biörnson, Hr. Biörn Oluffsons Son af Nielstrup i Fyen, kaldte sig ogsaa Jachim Biörnson, og hans Søner heder Jep og Anders Jachimssøner, i et Skiftebref af An. 1449. hvilken Observation har og været velbekændt for min gamle Landsmand Peder Lauritsen Diurskytte, en i Danske Adels Historier og i gamle Brevves Læsning temmelig vel erfaren Mand. Confusionen er virkeligen kommen af de tvende Bogstaver b og m, der ere hinanden saa lige og nær udi Liud og Forvandtskab. Og jeg hafver endnu et Skiøde af An. 1401. som begynder saaledes: "Jeg" "Ole Doo paa Nafnstrov gjør vitterligt, at jeg hafver soldt og skiødet" "til min kiære Broder Jacom Doo efterskrefven Gods" ic. Og i et af Hr. Henrich Rosenfranzes Brevve af 1537. staaer Tre hundrede Jacobs-Dalere, istæden for Joachims-Daler. Denne nu omtalte Magister Christophorus Jacobi, eller Joachimi, var en Ravensberger af Slegt. Hand er og den samme, som Suaningius fortæller om, (og efter hannem Hvitsfeld, efter Hvitsfeld Messenius,) at hand forklarede S. Birgittes Prophetie om Kongerne, for Kong Christiern. Suaningius kalder hannem paa samme Stæd Magistrum Christophorum Ravensbergensem, stemmate nobili oriundum. Og Hvitsfeld hafver i Kong Friderici I. Historie (*pag. 1249.*) opregnet hans Nafn iblant dem, der Anno 1523. fuldte med Kong Christiern her af Riget. Dog alligevel har jeg ikke fundet ham paa den Liste, jeg hafver seet fra Heybemældte Konges Tiid saavel paa de ud med hannem fuldte, som paa de fra hannem tilbagedragne. Men derudier vist nok forglemt eet og andet Nafn, og ikke just Mester Christoffers alleneeste. Er hand nu reyst ud med Kongen, saa hører hand og uden al Tvivl til dennem, der siden bestndede sig, og komme herind tilbage. Thi udi Aaret 1525. finder mand ham at hafve været anden gang Rector i Vniversitetet. Og dette rimet sig dog ikke med de Adelige Slegtebøger, som jeg hafver haft i Hænde;

Hænde; efter som disse tale om at denne Mester Christopher Jacobs- eller Jachimson skal hafve været gift, og haft en Frue ved Navn Ellen Grubbe, Sigvart Grubbes og Mette Vlfelds Dotter; hvilken efter at hendes Mand var bortdragen af Landet med Høybemældte Kong Christiern, og ikke igien kom, giftede hun sig med en anden Mand, nemlig Henrich Arnfeldt. Jeg hafver tvende stærke Dubia imod denne Tradition. Thi først kand jeg ikke troe, hannem at hafve været gift: Hand var jo Professor, og tillige Cannik i Roskilde-Domkirke, hvorledes kunde hand da hafve en Hustrue? Dernæst, hvorledes kunde en Egte-Hustrue tilstædes i de Dage at gifte sig igien, naar Manden var allene bortremt, og ikke ved Døden afgangen? Denne Tradition i Slegte-Bøgerne kand altsaa ikke bestaae, men er urigtig. Ja skulde mand ikke ogsaa troe, at det er selfsamme Mester Christopher Rafnsberg, som næfnes iblant de Danske Commissarier af Kong Christian III. der samlede med de Svenske, paa det Mode til Halmstad, Anno 1537. om Høsten: Hvorom Hvitfeldtaler pag. 1494. og Erik Jørgensson i Kong Gustaffs I. Historie, Tom. 2. pag. 98. thi hans Navn findes hos begge disse Historicos saaledes. En anden Tradition i Slegte-Bøgerne lader jeg staae, som er, at hand var en Broder-Søn af forrige Biskop i Roskilde Johann Jbsson eller Jacobsson Ravensberger, og Hr. Albret Jepsøn, Ridder, som var Rigens Raad, og var An. 1515. tillige med Biskopen af Slesvig og Hr. Mogens Gisee Ambassadeur til Nederlandene, til Giftermaalet at slutte imellem Kong Christiern II. og Infanten Isabella, men siden udi Kong Friderici I. Tiid Dronning Sophiæ Hofmester. Disse tvende Mænd skal hafve haft en Broder, Jacob eller Jachim Ravensberger, der var Fader til vores Mester Christopher. Ved dette, at jeg nu næfnte Hr. Albret Jepsøn, falder mig ind, at hand skref sig ikke Ravensberger, førend i Kong Friderichs I. Tiid, og dette, efter Høybemældte Konges Erindring, for at distinguere sig fra en anden Albret Jbsson eller Jepsøn, der var en Sparre, Broder til Hr. Olage Jbsson Erke-Bisp i Lund, og til Hr. Maurids Jbsson Rigens Raad. Dette var paa den Tiid, Kong Friderich indførte, at Adelen skulde kalde sig med Tilnafne, og ey allene med Faderens Navn, som af de fleeste skeede, (ikke af alle, som mange meener; thi mand hafver jo Peder Bilde, Johan Dye, Albret Goye, Christiern Holck, Morten

Krabbe, Otte Krumpen, og hundrede deslige flere, førend Kong Friderichs Tiid.) Hvitfeld bemærker Sagen ret nok, ved Enden af Høybemældte Konges Historie, men siger os dog ikke naar eller hvorledes denne Grindring skeede af Hans Majestæt. Hvorfore jeg dette hermed vil supplere, eftersom det findes udi Rigens Raads Svar Anno 1526. til Odensee, paa de Artikle, som Hans Majest. hafde givet dem tilkiænde: og er befattet i disse Ord: "§. 34. Som Kongel. Majest. gifver tilkiænde, om Tilnafne, Udelen skulde hafve, siger Danmarkis Raad, og tykkes det ærligt være, og samtykke det saa gierne." Altsaa hafve vi her den rette Epoque til omtalte Skif, hvilken dog ingenlunde saa straxen vedtoges af alle, men blef Tiid efter Tiid siden meer og meer almindelig.

Alexander, som følger næst derpaa i Gablers Vers, var mere til Hofve, end ved Vniversitetet, saasom hand var Kongens Lif-Medicus. "Regis Alexander vivit in arce sui." Hand er den, som hos Vindingium (*pag. 59.*) kaldes Alexander Kynforum, natione Scotus, Medicinæ Professor & Regius Physicus. Her er nu ogsaa udi denne Mand's Tilnafn en Fejl (ligesom tilforne i D. Vincentii,) ey allene hos Vinding, men ogsaa hos Casp. Bartholin in *Catalogo Rectorum*, hos Thom. Bartholin in *Cista Medica pag. 3.* og hos flere, som hafve skrefvet dennem efter. Hand hedde ikke Kynforum, men Kynghorn, Kynhornn eller Kinhorn; Thi saaledes har jeg seet det af hannem self skrefvet. Og fordi hand, eller andre, hafve ogsaa skrefvet Nafnet med et dobbelt *n* i Enden, har mand gjort *um* deraf, og af *h* gjort *s*, hvilket ofte hender sig. Kinghorn er en Stæds Nafn i Skotland. (*Vid. Camdeni Britannia. pag. 703. edit. Lond. 1607. in fol.*) Almindelig kaldte mand hannem her Doctor Alexander Skotte, og saaledes næfnes hand i Mester Christiern Pederssens Lægebog, *fol. 52. b.* med Berømmelse. Vindingius veed ikke længere om hannem at sige, end til Annum 1517. Men hand var her endnu 1523. Thi udi dette Aar in Januario hafver Hertug Friderich (som siden blef Konge,) undskyldet sig i et Brev til Kong Christiern, for en Paasagn, hvorom Kongens Physicus Doctor Alexander hafde berettet Hertugens Physico Doct. Matthæo Labeoni. Alt hand og derpaa i samme Aar har forladt Vniversitetet, og er bortreyst med Kongen, holder jeg gandske troligt.

Jeg kand her ikke forbigaae, en liden Digression at giøre, for Historiens Skyld af den Medicinske Videnskab og dens Studio her i Landet, paa de Tider. Mand finder, at udi en Tiid ikke langt fra 60. Aar, nemlig fra Vniuersitetets Stiftelse ved Kong Christiernum I. og indtil Kong Christianus II. forbedrede, eller rettere funderede det paa nye, da hafver Vindingius og alle andre, ingen flere Professores Medicinæ, uden denne eneste Alexandrum Kinhornn, som kom herind Anno 1513. og blef her ickun paa 10de Aar, eller maaskee 10. Aar fuldt. Vel er sandt, at vores allerførste Professor, Magister Petrus Albertius, var Medicinæ Licentiat, men hand var tillige Jurist, Doctor Juris Pontificii, og Academiae Vice-Cancellarius. Om hand nu ogsaa har doceret in Medicina, ligesaavelsom in Jure, lader jeg staae derhen. Thomas Bartholinus i sin *Cista Medica* har dog ey tordet sætte ham iblant Medicinæ Professores, pag. 3. men regner ham allene, pag. 7. til Doctores Medicos, qui fuerunt aliarum Artium Professores. Alt Kongerne hafve altid haft deres Lif-Medicos, forstaaer sig self; men af dem var ingen Professor Medicinæ i Vniuersitetet, uden den forbemældte Alexander Skotte. Kong Christiani I. Medicus var een af det Navn Nicolaus Senior, en fød Pole. Efter hannem findes endnu et skrefvet Medicinsk Volumen in fol. paa Latine, i det Kongel. Bibliothek, ikke af ham self skrefvet, men førend hans Tiid, af ældere Medicinske Skrifter samlet. Derudi staaer dette foran tegnet: "Itum librum contulit *Magister Nicolaus dictus Senior*, natione Polonus, quondam Phisicus Cristierni Regis Daciae, Ecclesiae Sancti Lucii Roskildensis, ut in eadem Ecclesia cantetur omni die, *O Maria*, in laude beatæ Virginis, seu *Gaude Maria*: "in laudem Dei & animæ suæ salutem." Hvad Kong Hanses Lif-Medicus har heddet eller været for en Mand, har jeg endnu ingenstæds fundet. Alleneeste er mig forekommet et Stykke udaf et Brev, som Hr. Tyge Krabbe, der siden var Rigens Marsch, har skrefvet, og derudi med en artig Stiil opregnet sine Tienester til Hofve fra sine unge Aar af, og fra det hand først var Dreng eller Page hos Kong Hans, og motte i nogle Aar passe paa Kong Hanses Hunde, som hand hafde mangen Fandens Dag med i Marker, Skofve, Kiære og Moser ic. og siden derpaa de Campaigner, hand, som Hoffinder eller Cammer-Junker, gjorde med Høybemældte Konge, da det hendte sig Anno 1494. den Tiid Kongen seglede til

Sverrige, at "der (siger hand) kom Jld i Kongens Skib, og blef der "mange Riddermændsmænd, og fattige Karle, (d. e. gemene Soldater,) "ihelbrendt, og der blef den bugede Doctor med, og jeg fik og nogen Skade der." Jld at hand ikke har næfnt os denne tykke Doctors Nafn. Saa findes og siden, at der var hos Dronning Christine, imedens hun paa Stockholms Slot var af de Svenske indeholdt og bloqveret, en Doctor ved Nafn Carl Eger, som kom hjem med hende til Kiøbenhavn Aar 1502. Kong Christierni II. og Friderici I. Medicos har vi alt hørt næfne, nemlig Doct. Alexander Kynhorn, og Doct. Mathæus Labeo. Kong Christian III. var den største Elskere af alle ypperlige Videnskaber, Medicin, Chymie, Astronomie og ald slags Mathematicque. Hand fandt det og ikke nok, at hafve beskicket vores Landsmand, Doct. Christiern Torkildssøn Morsianum, til Professor Medicinæ i Vniuersitetet, en Mand af vidtloftig Lærdom og særdeles Klogskab, hvis Raad ogsaa blef brugt ved Vniuersitetets nye Indretning: Men Hans Majest. bemoyede sig ogsaa om at faae flere udenlands fra, nemlig en berømt Mand, som skulde være tillige Hans Majestæts Lif-Medicus og Professor. Lod saa i Aarene 1537. og 1538. handle med Doct. Leonhardo Fuchsio, den Tiid Professore til Tybingen, om at komme her, men denne undskyldede sig, som hans Brevve endnu udviser. Siden lod Kongen handle med den berømte Hieronymo Cardano, ved sin Gesandt i Frankerige Hr. Jorgen Lykke; thi Cardanus var den Tiid i Paris: Hand vilde ey heller dertil resolve, end skiont hand self bekænder i sit *Vita propria*, at ham blef budden gandske tilstræffelige Bilsfor. Hans Majest. lod endelig derpaa komme herind først een ved Nafn Doct. Freudenberg, dernæst D. Peter Capiteyn, (om hvilke Vindingius fand læses, pag. 85. seq.) Doct. Cornelius Hamsfort, og den brave Mand Doct. Jacob Bording, som har parenteret os her den Hønpriselige Herre, og døde self Aaret efter 1560. Men at komme igien til mit Forsæt, da siunes vel, at udi de Tider før Kong Christiani III. Regering har Medicinen ey meget her floreret offentlig, enten paa Academiet eller uden for. Hvilken Mangel Kong Frederich I. noksom indsaae, og hafde gierne raadet Bod derpaa; men Hans Majest. gode Omhue blef ikke noksom secunderet. Hand foreslog paa Herredagene An. 1526. tvende gange, at faae nogle gode og forfarne Medicos, samt og Apothekere

fere herind i Provinkerne, og forordne dennem nogen vis Løn og Underholdning. Rigens Raad samtykte endelig, at de got Folk motte gierne komme, men hvad Underholdningen angik, den kunde de vel self forskaffe sig. Deres Svar, som de første gang gavde, staaer i Aeterne med disse Ord: "Som Kongel. Majest. gifver tilkiænde om Apothekere og Doctoribus at komme i Riget ic. Siger Danmarkes Riges Raad, det vare vel got at de forskrifves, og formode de skulle vel fortiene saa meget, de finge deres redelige Ophold udaf, een udi Jutland, og een udi Siælland." Men da Kongen ikke lod det derved blifve, men vilde hafve noget vissere besluttet om denne redelige Ophold, blef Svaret allene dette: "Angaaende de Apothekere og Doctorer, siger Danmarkes Raad, at det er nytteligt, at de vare her udi Riget; Og vide de dennem dog ikke anden Løn, end hvo dennem hafver behoff, hand lønne dennem." Herved er det vel ogsaa forblevet. Jeg skulde troe, at hvis Sl. Dr. Thomas Bartholinus hafde vidst om dette Senatusconsulto, hafde hand neppe ladet det ude af sin *Cistæ Medicæ Locul. I.* Mand vil nu spørge, om Studium Medicum var da saa aldeles uøfveth her i Landene, før og ved disse Tider? Og hvorledes kom Folk affrød, og til Rette med deres Sygdomme og Helbred? Mon her ogsaa ingen Apothekere vare? Jeg svarer, i Provinkerne synes det vel at mand en har haft Apotheker. I Kiøbenhafn hafde mand dem visseligen. Her findes et Skiode af Anno 1465. hvori Borgemeester Arild Kruses Enke i Kiøbenhafn sælger en Gaard her i Staden, liggende Besten ved Rosengaarden inellem S. Peters Gaard og Mester Johans Apothekers Gaard. Her findes eet af An. 1479. om en anden Gaard i Kiøbenhafn, liggendes i Bor Frue-Sogn paa Riøpmanne-Gaarden, Østen næst Apothekeren. Og end eet af 1518. paa en Gaard liggende paa Riøbmannegaden, Besten næst op til den Gaard, som Willem Apotheker fordum iboede. Nu veed mand og, at foruden fremmede Dvafsalvere, som løbe Landene igiennem, og fortiene her, som andensteds, Penge, og foruden Bartskere, vare her i de Tider en Mængde af Badstuer og Badere, i hver en Riøbstæd, og disse agerede Doctore, ja holdte ogsaa Medicamenter fal. Saa hafve ogsaa de Geistlige, Præster og Munke, Nonner og Fruer, mæleret sig deri, og deres Recept-Bøger vare her overflødige i de Tider. Jeg har seet adskillige deraf, nogle paa Latinsk skrefne, men flere paa Dansk. Den slittige Mester Christi-

stiern Pederfføn gifver og dette tilkiænde udi sine tvende Læge-bøger, den ene om Siugdomme, trykt i Malmøe 1533. den anden om Urte-Band, *ibid.* 1534. hvor i Fortalen staaer disse Ord: "Du finder allevege-
"ne i gamle Danske Lægebøger, at den eller den Urte er heed, kold, eller
"tør, i den første, anden, tredie, eller fjerde Trappe; Hvilket Ord Trappe
"den menige Mand ikke forstaaer," ic. Utsaa behialp meenige Mand
sig meestendeels med saadanne Haandskrefne Bøger, og med de hjem-
mevørende Urter, som derudi recommenderedes. Andre søgte hen til
de i Medicin erfarne Præster, Abbedisser og Fruer, eller til Badere.
Dette var og i andre Lande saaledes fra gammel Tid, i de Barbariske
Seculis, som mand regner til Medium Ævum, nemlig at Medicinen
blef øvet af Geistlige. Mand læser herom i det for faae Aar siden ud-
komne Verk af Abbé le Beuf, kaldet *Dissertations sur l'Histoire Eccles. & civile
de Paris, Tome 2.* Hand opregner vel en Hob Medicos i det 12. og 13.
Seculis, men mand seer, at de har været alle enten Geistlige, Ecclesia-
stici seculares og Munkke: eller og Jøder, og at deres Videnskab og Pra-
xis var fuld af Bedragerie. Mand finder og i mange Conciliis, at Munk-
kene forbydes at practisere i Medicin; men disse Forbudde blef lidet ag-
tede. Men at komme igien til vor egen Nation, da kand mand vel ikke
andet sige, end at Læge-Kunsten, Botanica, Chymie, og hvad dertil hø-
rer, hafve jo altid haft sine Elskere hos os fra temmelig gamle Tider.
Jeg vil anføre her et Exempel af Biskop Bo i Marhuus, som levede i Se-
culo XIV. og døde Anno 1424. Der kom, efter hans Død, en Trætte
om hvad Gods der skulde følge Kirken, og hvad Deel hans Arsvinger
skulde tilhøre. Derom dømte Erkebisp Peder af Lund saaledes An. 1425.
"Hvad Gods Biskop Bo indførte til Kirken, thet bør hans Arsvinge.
"Item, hvath han fek eller sammenkom aff hans Persones Beyne, oc
"ey aff Kirkens Gots eller Kirkens Beynæ, sosome er, aff Arff eller Fæ-
"thernes eller Møthernes Rente, eller oc noget besynerlik Konst, han
"kunne oc offwæthe, at afle Gots met, sosome er Alkemia, Lægedom,
"Scriverie, Male-Værk, eller anner thælik Behændigheet, eller noget
"besynerlig Gafve hanom gifven var fore hans Persones Gunst, thet
"bør hans Arsvinge." Mand erindrer sig vel og de trende vore forhen
omtalte Danske Mænd, af Kong Christierni II. og Friderici I. Tider,
Doctor Christen Morsianus, Mester Christen Pederson, og Secretere-
ren

ren Christen Winter, som vare samtlige i Lægekonsten promoverede og erfarne Mænd.

De paafølgende tvende i Gableri Bers har jeg intet ved at anmærke. Matthias er, hos Vinding, Magister Matthias Petri, som var Decanus Facultatis Artium i samme Aar 1521. Og Paulus Eliæ, *titulis magnus sacrarum rerum magnificis*, d. e. Theologiæ Doctor, hafves noksom illustreret ved Sl. Christierni Olivarii Fliid, i den Bog om hannem, udgifven her i Kiøbenhavn Aa. 1741.

Den sidste i de oplæste Bers, Torchillus kaldet, betyder os den lærde og velfortiente Mænd, Dr. Christiernum Torchilli Morsianum, een af vores Nørre-Jyllands Ornamentter. Om hannem falder dette at erindre, som Thomas Bartholinus i *Cista Medica*, og Vindingius i *Academia Hafn.* hafve forglemmt at sige os, at, førend hand blef Professor, ja vel ogsaa imedens hand var det, forestod hand Bor Frues Latinske Skole, som i de Tider kaldtes Schola Urbis particularis; Thi Universtetet var Schola uniuersalis: Saa og, at det var til Basel, hand blef creeret Doctor Medicinæ, som maa være skeet engang imellem Aa. 1523. og 1531. Om begge Dele gifver Joannes Suaningius følgende Underretning i *Christierni II. Regis Historia, lib. 2. cap. I. §. 5.* "Vidi ego Joannes Suaningius, scholam particularem Hafniæ per idem tempus dum frequentarem sub doctissimo Viro, M. Christierno Morsiano piæ memoriæ, qui post Medicinæ Doctor Basileæ promotus est, quum forte scholam petiturus, præterirem Sigbrittæ fores hyemali tempore" &c. Iblant samme Christierni Torchilli Skrifter, som Vinding opregner, ere ogsaa tvende af hannem forglemte, hvis Titeler jeg nu vil tilkiønde gifve. Det første heder, "Arithmetica brevis & dilucida Christierni Torchilli Morsiani, in quinque partes digesta. Colonia 1528." in 8. Ikke veed jeg, om det og skulde være den samme, som Gerhardus Jo. Vossius, *de Scientiis Mathem. Part. II. cap. 52. §. 10.* mælder om, at være trykt til Basel Aa. 1536. tillige med Jacobi Fabri Stapul. *Arithmetica*, under denne Titel: Christierni Torchilli Morsiani *Arithmetica Practica*: hvilket kand maa skee saa være, og at Forlæggeren af denne sildiger Edition har gjort sliq Forandring i Titelen. Det andet af Vindingio u-omtalte Skrift, er "Dionysius de Situ orbis, à Rhennio Fannio latinitate donatus, à Christierno Torchilli Morsiano ad exemplar Græcum diligen-

ter

”ter castigatus, & cum memorabilium rerum & celebrium locorum
 ”nominibus in marginibus illustratus. Antverpiæ, apud Martinum
 ”Cæsarem, anno à Christo nato 1529. mense Januario.” in 8. Begge
 disse eyer jeg. Ogefter som udi Auctoris Memoria, hos Vindingium,
 pag. 62. saavelsom i Bartholini *Cista Med.* tales allene om hans Forblifven-
 de til Antwerpen, efter Kong Christierns Bortgang, og saalange Aca-
 demiet, formedelst paafølgende Uroligheder, var i Confusion; saa
 lære de nu bencæfnte tvende Skrifter os, at hand ikke allene til Antwer-
 pen opholdte sig, men ogsaa paa andre Stæder. Thi udi det første,
 nemlig *Arithmetica*, begynder hand sin Tilskrift til Mester Claus Urne,
 (som hand kalder Magistrum Nicolaum Hurnum, Ecclesiæ Metropo-
 litanæ Lundensis Præpositum,) med disse Ord: ”Postquam optima-
 ”rum disciplinarum gratia, non pauca Europæ gymnasia, Præposi-
 ”dignissime, perlustrassem, Coloniam tandem Agrippinam appuli.
 ”Vbi me quum plusculis diebus otiosum, expectatio litterarum ex pa-
 ”tria detinuisset, cœpi mecum reputare, quam potissimum ratione
 ”Academiæ Hafniensis iuventuti studiosissimæ possem prodesse & gra-
 ”tificari. Subiit libellum quempiam de numerandi ratione contexe-
 ”re” &c. Siden skrifer hand, hvorledes hand hafde viist dette sit Ar-
 bejde Joanni Laurentio Nestuediano, & Nicolao Hamero, Roschilden-
 sibus Canonicis, hvilke begge paa samme Tiid vare udenlands. Den-
 ne Tilskrift er dateret Colonia 1528. pridie Nonas Septembr. Trende
 Mænd hafve i samme liden Bog giort hannem Vers til Gre: Det for-
 ste er Latinsk, af een der skrifer sig Thobernus Andenus: Rasnet er
 Dansk, men skulde vel hede Thorbernus, og er mig intet om hannem
 bekændt. Det andet er af den berømte Joanne Sleidano, først paa
 Græksk meget smukt, og derefter det samme i gode Latinke Vers.
 Den tredie heder Joannes Chalcobates, den jeg lige saa lidet kender til,
 som til den første. Mand seer ellers af Skriftet og Fortalen, at Mor-
 fianus har stædse haft sit Dye her hiem, og til at tiene Ungdommen her i
 Univeristetet. Hans Dionysius de Situ orbis, er vel trykt til Antwer-
 pen; men Auctor var self den Tiid til Lowen. Dedicationen til Seve-
 rinum Harlingium, Artium liberalium Professore, er skrefven Lo-
 vanii Anno 1529. d. 23. Januarii, og begynder med Berømmelser af
 Academiet til Lowen. Derudi hafves ogsaa dette Stykke, til Aucto-

ris Lesnets Historie: "Ingruente jam hyemis tempestate, quum Arith-
 "metica & Astronomiæ elementa tradidissẽm, ut patrios lares repete-
 "rem, itineri, ut nosti, me accinxeram. Quod quum tu, tuique
 "conuictores animadvertissetis, me propositum mutare, nobisque,
 "dum pelago desævit hyems & aquosus Orion, iusta mercede propo-
 "sita convivere hortari cœpistis; ut studium Mathematicum, per me
 "inceptum, in ædibus saltem tuis continuarem. Quod ubi me factu-
 "rum suscepissẽm, librorumque huic professioni deservientium co-
 "piam desiderari comperissẽm, Dionysium de Situ orbis - - dili-
 "genter expendi." &c. Hvoraf her sees, at hand i dette Aar gjorde sig
 færdig til Siemreysen; som jeg dog ikke veed eller nogenstæds finder at
 være dette Aar gaaen for sig. Udi hans korte Lesnets Beskrivelse, hos
 Vindingium, (ikke veed jeg hvoraf det er samlet,) staaer vel, "An. 1532.
 "pace parta, in patriam revocatus, Academiæ jam reformatae & in-
 "stauratae Rector primus eligitur." Men hvorledes skal dette ret for-
 staaes og hænge tilsammen? Der blef endeligen Fred An. 1532. den
 Tiid Kong Christiern II. blef hidført fra Norge og fangen. Men end-
 nu tænkte man lige saa lidet paa Academiæt at sætte i Stand, som i de
 mange Aar tilforne. Det blef reformeret og kom i Stand ikke førend
 An. 1537. og da blef Doct. Christiern Morsianus dets første Rector An.
 1538. som Casparus Bartholin in *Indice Rectorum* rettelig mælder.

Endeligen har mand ogsaa af samme lærde Mand et Epigramma
 til den ommældte Matthiam Gablerum, trykt ved Enden af den *Epistola*
in laudem Regis, der hafver gifvet Leylighed til de nu oplæste Anmærknin-
 ger. Dette liuder saaledes:

Christierni Torchilli ad Lectorem Tetraſtichon:

"Pierios quicunque cupis gustare liquores,

"Castalioque caput tingere fonte tuum,

"Huc celerem conferto gradum: Gablerius adfert

"Ex Helicone, puer, pocula larga tibi.

"Tanta ex Gableri facundia profilit ore,

"Reris ut eloquii semper adesse patrem.

M m

"Smyr-

"Smyrnam si peteres, in qua regnavit Homerus,
"Hoc viso, caneres, Viuit Homerus adhuc.

Det gjør mig ondt for den brave Morsianus, at hand har ydet dette sit Hyklerie paa ikke bedre Stæd. Thi af saadanne Homeris, som denne Gablerus har været, har mand, i alle Lande, ikke større Mangel, end paa Fluor om Hosten. Jeg kand derfor desmindre ynke ham, for den slemme Spotte-Glose, som hand har draget sig paa Halsen, af een ved samme Tider, der har skrefvet i Bredden af det Exemplar, jeg har brugt, disse Ord: Mulum scabit mulus. Samme Haand har og skrefvet i Bredden, ved dette Gableri Vers, Magna Carolstadio promisit præmia docto, denne bittere Anmærkning: "Recte quidem Carolo-
"stadium ingenti mercede conductum obstrepit. Nam casca semper
"cascam ducit, & pares cum paribus, veteri proverbio, facillime con-
"gregantur. Et nisi hujus poetæ ejusque commilitonum perfidissi-
"mis consiliis misere seductus fuisset, qui nunc, ut tyrannus, incertis
"sedibus exulatur, haud dubie clarissima Cymbrorum sceptræ, cum
"percelebri nominis sui gloria, ut Rex christianissimus, in hodiernum
"usque moderaretur." Her sees vel, at dette er skrefvet, medens Kong Christiern var endnu i sin Landflygtighed, som varede kun paa 9de Aar, indtil hand kom igien til Norge 1531. hvorpaa hand Aaret efter blef fangen. Om nu Autor til disse Anmærkninger har været den Canutus Daa, hvis Rafn staaer i bemældte Exemplar for paa Titelen, kand hand mueligt hafve være Claus Daaes Broder, hvilken, medens hand var Hoffinder eller Cammer-Junker, slog nogle Bindves-Ruder ud her i et Bertz-Huus i Kiøbenhavn, som Faderen Oluf Daae paa Rafnstrup motte betale 4000. Lod Sølf for, til Kongen. (see Hvitfeld pag. 1137.)

Og dette har maaskee Broderen nu vildet hefne med disse Scholiis marginalibus.

